

Načelniki cest. odborov.

Za načelnike okrajnih cestnih odborov so bili izvoljeni na prvi seji dne 26. septembra 1929 sledeči člani:

Okraj Celje: Mihelčič Alojz, župan Celje okolica, podnačelnik Kukovec Vinko iz Celje.

Okraj Dolnja Lendava: Žerdin Ivan iz D. Lendave; podnačelnik Jerič Ivan, župni upravitelj, D. Lendava.

Okraj Gornja Radgona: Lancič Janez iz G. Radgone; podnačelnik Karbaš Janko, Gornja Radgona.

Okraj Gornji grad: Vogrinec Ivan, župnik od Šv. Frančiška; podnačelnik Štiglic Franc, trgovec, Bočna.

Okraj Konjice: inž. Šturm Rado iz Konjic; podnačelnik Hohnjec Frane, župnik v Oplotnici.

Okraj Ljutomer: Rajh Jakob iz Ljutomera, podnačelnik Vaupotič Matija, župan, Lukavci.

Okraj Marenberg: Langeršek Josip, trgovec iz Marenberga; podnačelnik Držečnik Luka, župan iz Orlice.

Okraj Maribor: Žebot Franjo, podnačelnik Robič Feliks iz Limbuša.

Okraj Prelog: Petkovič Ivan iz Preloga; podnačelnik Horvat Ivan, Sv. Jurij v Trnju.

Okraj Prevalje: Kugovnik Jurij iz Prevalj; podnačelnik Fettih Viktor iz Črne.

Okraj Ptuj: Veršič Ivan, župan iz Nove vasi, podnačelnik Zupančič Franjo iz Slovenje vasi.

Okraj Rogatec: Bauman Emanuel od Sv. Roka ob Sotli; podnačelnik Šket Vinko iz Rogaške Slatine.

Okraj Slovenska Bistrica: Kos Ivan iz Sl. Bistrice, podnačelnik Prešern Simon, župan iz Poljčan.

Okraj Sv. Lenart v Slov. goricah: Rop Anton, župan, Lormanje; podnačelnik Lorber Franc iz Sp. Porčiča.

Okraj Šmarje: Turk Ivan iz Šmarja, okolica, podnačelnik Lom Franc, dekan, Šmarja.

Okraj Šoštanj: Dr. Mayr Franc, odvetnik v Šoštanju, podnačelnik Schreiner Franc, župnik, Št. Ilj pri Velenju.

Okraj Vransko: Cukala Maks iz Št. Jurija ob Taboru, podnačelnik Schaur Franc iz Vranskega.

Lep svetopisemski izrek. Neki duhovnik se je peljal po železnici. V kupeju je bila tudi neka gosposka ženska, ki je kar naprej z neslanimi opombami zasmehovala vero in duhovne. Duhovnik je molče gledal skozi okno. Ker se ni nič zmenil, ga je zbodla: »No, gospod župnik, to vas mora vendar zanimati, pa čisto nič ne rečete?« — Duhovnik ji pa odvrne: »Ne utegnem, sem ravno mislil na lep svetopisemski izrek v četrti knjigi Mozesovi 22. vrsti.« — Dama radovedna: »In kako se ta rek glasi, če smem vprašati?« — Duhovnik: »Ko je oslica govorila, je prerok molčal.« Velik krohot med poslušalci in ženska je izginila v drug kupe.

Moč navade. Znano je, da Tirolec nikogar ne viče. Tirolci v avstrijski armadi niso mogli razumeti, zakaj ne bi tudi tam vsakogar tikali. Nekoč se je eden izmed častnikov ravno pripravljal, da bo sedel v travo, a v tem stopi preden vojak in reče: »Ti, slišiš . . .« — Oficir: »Kolikokrat še bom mogel ponavljati, da svojega predpostavljene ga ni dovoljeno tikati in da mora nižji vsak nagovor pričeti s: »Pokorno javljam.« — Vojak je znova pričel: »Gospod nadporočnik, ti se boš . . .« — »Ni prav! Gospod nadporočnik, pokorno javljam, da se bodete . . .« je popravil častnik ter se vsedel v travo. In pravil vojak: »Gospod nadporočnik, pokorno javljam, da si se sedaj že vsedel v kravjek!«

Lepo posestvo, obstoječe iz lepo zidane hiše, osem oralov njiv se radi preselitve poceni proda. F. Dajčman, Apače, Sv. Lovrenc na Dravskem polju. 1234

Neža in Matevž sta sedela pri obedu ter večerji vedno skupaj. Vsem krog mize je bilo v zabavo, kako je znal čevljar kot blisk naglo izmakniti daleč na drugem koncu sklede ocvirk ali košček svinjine in ga potisniti pred žlico svoje ljubljene žene.

V cell župniji sta bila Tumpeca vzgled prave zakonske zastopnosti ter ljubezni celo v malenkostih.

Pri naši babici se je košatila Neža na prestolu priljubljenosti; deda so gledali bolj postrani in niso »overili« radi z njim. Zameril se jim je v dno srca s sirovo šalo. Maček mu je snedel kepo loja, s katerim je drgal po dreti, predno jo je osmolil. Tatu je zvalil z mišavkanjem k sebi, ga prijel za košati dvignil kvišku in mu odškrtnil košati rep vtik . . . Muca je presunila nenavadna bolelost s tako nerazsodnostjo, da je skočil od tal v okno, ubil dve šipi in v sneg na hlad. Vsi so smatrali odščip repa kot šalo; le babici se je smilil maček in obe šipi do vedne — na zunanji prikrite zamere.

Odkrito lahko povem, da smo čakali z veliko radovednostjo ter nestrpnostjo po tedne naprej, predno sta stopila v hišo dobrodošla Tumpeca.

Dokler smo bili otroci manjši ter nerazsodni, smo znali o Neži ter Matevžu le samo lepo ter veselo. Nikdo ni pogнал med nas kake opazke, s katero bi nam bil pobil vzore obeh šterarjev.

Ko smo bili že večji šolarji, je omenil pri mizi mlinar, da še niti slišal ni, da bi se bil kateri zakonski mož tako trajno spreobrnil, kakor se je Tumpec.

Ta omenek je zadostoval, da je užgal otročjo radovednost, dokler nismo zvedeli po dolgem izpraševanju naslednjo zgodbo:

Tumpeca sta imela čedno hiško na precej strmem hribu. Posest je bila majhna, a za dva več nego dovolj. Še vinogradič je bil pri hiši. Matevž se je priženil k Neži, ki je bila edinka in sama po smrti staršev. Mlada sta se vzela. Čevljar je bil kmalu sit zakona. Mesto na stolčku pri kopitu in šilu je po sedal po krčmah. Ako je bil pijan, je podivjal do nerazsodne besnosti. V takem stanju se je vračal na dom in ustvarjal pekel ubogi ženi. Brez povoda in vzroka jo je pretepaval, vlačil za lase, jej česal obleko in razbijal kuhinjsko posodo. Ako je utegnila, mu je revala ušla, a vsikdar se jej ni posrečil pravočasen pobeg. Ko si je mrha izpala živinsko pijanost, ni hotel nič znati, kako je divjal.

Ljudje so govorili, da ne more za to, ker pije in ponori. Mesec ga dvigne pri belem dnevu s trinožnega stolčka in ga prestavi od dela k vinu. Resnica je, da je najmanj po enkrat na mesec popival ter razsajal. Dobro, da v zakonu ni bilo otrok, ker te bi bil pobil v napadu pijanosti.

Ako mu je žena odnesla pete pravčasno, je krepelil kravo ali svinje. Enkrat je zvalil celo poln polovnjak vina pod hrib, da se je razbil in je vino popila zemlja. Cela župnija je dobro znala, da bo Tumpec končal v tepežu ali pa v blaznici. Prišlo je, hvala Bogu, drugače na srečo trpinke Neže in vseh, ki so rabili dobrega čevljarja.

Januš Golec:

Spreobrnjenje v vodnjaku.

Pred 40 leti so po celi Sloveniji hodili po boljših kmetijskih hišah obrtniki v takozvano »štero«. V zimskem času so bili prav praznični dnevi, ako so prišli v hišo krojači ali čevljarji. Na roko so zašli za domače ter družino novino in pokrpali med letom raztrgano obutev ter obleko. V tednih »štereh« je bila boljša hrana in zmeraj nekaj bolj dobrega mokrega za grlo. Še tako zakrknjen stiskač je postregel obrtnikom, ker se je bal, da ga ne bi raznesli pri sosedih in sploh po okolici. Šterovanje so bili nekaki domači prazniki. Čevljarji in krojači so znali povedati marsikaj novega. Posebno gospodinje in sploh radovedni ženski svet jih je izpraševal, kako se jim je godilo tu in tam. V največje veselje so bili šterarji deci. Otroci so se čudili obrtniški spretnosti; na drugi strani pa bili mirni kakor v cerkvi, ako je začel kateri s kako pravljico.

V naši fari sta bila znana in od vseh čislana šterarja zakonska Tumpeca. Neža je bila šivilja za odeje in obleko, Matevž čevljar, da ga ni bilo boljšega daleč naokrog. Prišla sta vedno oba k hiši in ostala po razmerah ter delu.

Gruntarji so se pogajali z obema že na zgodnjo jesen, da so bili sigurni na zimo.

Ženske so si devale rute z glave, da so boljše slišale, ako je razkladala Neža svoje doživljaje po hišah in o razliki med postrežbo.

Otroci smo se tiščali krog Matevževega stolčka, ker je posnemal vsako znano žival in naganjal iz ust kratke smešnice, da smo se držali za trebuhe.

Vse je utihnilo po hiši, ako je Neža merila nove obleke. Ni opravljala tega posla s centimetrom, ampak za vsacega je vzela posebno nit. Hodni cvirn je ovila krog telesa ter delala vozle brez vsakih zapiskov. Koga in kaj so pomenjali ti zagonetni vozli, to je bila Nežina skrivnost.

Matevž je pri meri pisal. A, kaj mera! Nekaka skrinja zaveze so bile njegove debele, črne bukve. V njih je imel v raznih barvah na tisoče vzorcev za spodnje dele čevljev. Znal je za vsakega, katerega je komu izgotovil in kako dobro se je nosil. Vzorno knjigo odpirati in po njej brodirati, je smel le mojster sam; deca smo lahko lukali v skrivnost od daleč.